

ת"פ 2753/12/15 - מדינת ישראל נגד אליהו פדידה

בית משפט השלום בבית שמש

בפני כבוד השופטת מאיה אב-גנים ויינשטיין
ת"פ 2753-12-15
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד יצחק חנוך
המאשימה
נגד
אליהו פדידה
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל הרמן
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, במסגרת מ"ת 47186-01-13 בבית המשפט השלום בראשון לציון, לאחר מספר הקלות, הורה בית המשפט ביום 27/05/13 על שחרור הנאשם בתנאים שכללו מעצר בית ויציאה לעבודה בפיקוח אחיו. בתאריך 01/01/14 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, נמצא הנאשם כשהוא נוהג ברכב הסעות, לבדו, ומבלי שהחזיק רישיון נהיגה בתוקף. מוסכם, כי הרישיון לא היה בתוקף לנוכח הגבלה שהוטלה על הנאשם בלשכת ההוצאה לפועל.
- עוד מוסכם, כפי שהוצהר ע"י ב"כ הצדדים ביום 06/06/16 (בדין בתיק אחר בו נכחו שני ב"כ), כי נסיבות ביצוע העבירה הן הנסיבות המקלות, קרי- שפרק הזמן בו הייתה ההגבלה בתוקף קצר מ- 6 חודשים ומכאן, שאין מקום להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם. לאחר גיבוש ההבנות הללו, לא נותרה עוד מחלוקת בין הצדדים וב"כ הסכימו שהעונש הראוי בנסיבות העניין הוא מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

דין:

3. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
4. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הם פגיעה בשלטון החוק והמשפט, כיבוד החוק ושמירה על הסדר הציבורי. קיימת חשיבות גדולה בקיום וכיבוד החלטות וצווים הניתנים על ידי רשות מוסמכת, לצורך השמירה על הסדר הציבורי. יתרה מכך, הפרת תנאי שחרור מפחיתה את האמון באפשרות השימוש בחלופות מעצר, באופן העלול להוביל להרחבת מעצרים, תוך פגיעה בחירותם של רבים.
5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ולאחר שבחנתי את העונש שהיה צפוי לנאשם לפי עקרונותיו של תיקון 113 לחוק העונשין, אל מול העונש המוסכם, שוכנעתי כי בנסיבותיו של תיק זה, העונש המוסכם מצוי במתחם העונש ההולם, וכי מתקיים איזון ראוי בין התועלת שבעונש המוסכם עבור הנאשם לבין התועלת לאינטרס

הציבור.

יוער, כי במקרים בהם דובר על הפרת הוראה חוקית, בנסיבות דומות ואף חמורות מהנסיבות בתיק שלפניי, נגזרו על נאשמים מאסרים מותנים לפרקי זמן של 3-6 חודשים, בצירוף קנס או התחייבות להימנע מעבירה:

5.1. בת"פ (ת"א) 15556-08-09 מדינת ישראל נ' דוד קריצבסקי (10/02/10), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפרת הוראת בית המשפט שלא לצאת ממעצר הבית בו היה נתון, אלא בפיקוח. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי למשך 3 חודשים וחתימה על התחייבות בסך 2,000 ₪.

5.2. ת"פ (ראשל"צ) 4124-08 מ.י. תביעות ראשל"צ נ' יוסף קובטי (03/01/10). הנאשם הודה בכך שנהג ברכב בעוד היה עליו לשהות במעצר בית בפיקוח. על הנאשם הוטלו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וקנס בסך 750 ש"ח.

5.3. בת"פ (אשד') 2076-09 מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשדוד נ' אברהם דין (10/02/10), הורשע נאשם עפ"י הודעתו בהפרת הוראה חוקית, לשהות במעצר בית בביתו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי והתחייבות בסך 8,000 ₪.

5.4. ת"פ (ת"א) 4312-09 מ.י. מדור תביעות פלילי ת"א נ' אנטון זילברמן (25/01/10). הנאשם הודה בכך שיצא מביתו חרף הוראת בית משפט שציוותה על הישארותו במעצר בית מלא. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתחייבות בסך 2,000 ₪.

5.5. בת"פ (ת"א) 5263-09 מ.י. מדור תביעות פלילי נ' אברהם אפשטיין (11/01/10), הודה הנאשם בכך שהפר הוראה חוקית לשהות במעצר בית מלא. על הנאשם נגזרו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתחייבות בסך 600 ₪.

5.6. בת"פ (כ"ס) 35897-02-10 מדינת ישראל נ' מוחמד עבד אלראזק (21/02/10), הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בהפרת הוראה חוקית לאחר שנתפס בתוך רכב ומחוץ לכתובת הבית בו שהה בתנאי מעצר בית חלקי. שם, לא הייתה מחלוקת שהנאשם יצא מביתו על רקע של לידת בתו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

5.7. בת"פ (ראשל"צ) 39542-09-10 מדינת ישראל נ' אדוארד צרגייב (29/11/10), הורשע נאשם עפ"י הודאתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית בכך שהפר תנאי שחרור. בית המשפט גזר על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.

6. במקרה שלפניי הנאשם אותר במקום שהיה מותר לו להימצא בו, אך ללא המלווה. לטענתו המדובר היה בדקות בודדות בהן המלווה לא היה בקרבתו. מחד גיסא, אין להקל ראש בהפרת הוראת בית המשפט. מאידך גיסא, נסיבות המקרה אינן מצויות ברף הגבוה. לאמור יש לצרף את העבירה הנוספת בה הורשע הנאשם, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, לנוכח קיומה של הגבלת רישיון נהיגה שהוטלה בלשכת ההוצאה לפועל.

יצוין, כי בהתאם לסעיף 66א(6) לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967, "**...יראו את מי שהוטלה עליו הגבלה מהחזיק רישיון נהיגה כמי שרישיון הנהיגה שלו פקע מחמת אי-תשלום אגרה**". הצדדים הסכימו כי ההגבלה הוטלה פחות משהה חודשים לפני מועד ביצוע העבירה ומכאן, שבהתאם לצו התעבורה (עבירות קנס),

תשס"ב-2002 (להלן: "**צו התעבורה**"), הקנס בגין העבירה שביצע הנאשם הינו בסך 250 ₪ (תת"ע 6933-11-12 מדינת ישראל נ' חמדי. 02/09/13).

7. לפיכך, אני רואה לאמץ את הסכמות הצדדים לעניין העונש, אך להוסיף רכיב של קנס בהתאם לצו התעבורה ולנוכח ההסכמה מיום 06/06/16. בהתחשב בכל אלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

7.1. מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה, אלא אם יעבור תוך תקופה של שנתיים מהיום על כל עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

7.2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש ימים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

7.3. קנס בסך 250 ₪ שישולם עד ליום 15/07/16, או מאסר של 3 ימים תחתיו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ו, 13 יוני 2016, בהעדר הצדדים.